

Sygn. akt IV U 839/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 kwietnia 2017 roku

Sąd Okręgowy/Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie

Wydział IV

w składzie:

Przewodniczący SSO Lidia Łataś

Protokolant Joanna Jastrzębska-Ciura

po rozpoznaniu w dniu 19 kwietnia 2017 roku w Częstochowie

sprawy M. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania M. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C.

z dnia 20 maja 2016 roku Nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ustalenia wysokości i podjęcia wypłaty emerytury ubezpieczonego M. W. od dnia 1 czerwca 2015 roku w wysokości i na zasadach ustalonych decyzją z dnia 28 maja 2014 roku, przy uwzględnieniu dodatkowego okresu zatrudnienia i opłaconych z tego tytułu składek za okres od dnia 1 maja 2014 roku do 27 maja 2015 roku;

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. na rzecz ubezpieczonego M. W. kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 839/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 maja 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C., wykonując wyrok Sądu Okręgowego z dnia 16 marca 2016r., ustalił wysokość emerytury ubezpieczonego M. W. od 1 czerwca 2015r., tj. od daty określonej w wyroku. Wskazał, iż dla obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 53 ustawy do ustalenia podstawy wymiaru emerytury przyjęto dotychczasową podstawę wymiaru składek oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru w wysokości 105,46 %. Podstawę wymiaru – 3.366,21 zł obliczono przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru – 105,46 % przez kwotę bazową – 3.191,93 zł. Organ rentowy uwzględnił 40 lat, 1 miesiąc i 16 dni okresów składkowych oraz 1 rok, 4 miesiące i 26 dni okresów nieskładkowych. Wysokość emerytury obliczonej zgodnie z art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z FUS z uwzględnieniem kwoty zwaloryzowanej składki zaewidencjonowanej na koncie – 130.393,09 zł; kwoty zwaloryzowanego kapitału początkowego – 452.776,61 zł; średniego dalszego trwania życia – 250,90 miesięcy wyniosła 2.324,31 zł. Wobec osiągnięcia przez ubezpieczonego

wieku uprawniającego do emerytury w 2014r. świadczenie obliczone zgodnie z art. 183 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wyniosło 2.377,25 zł, co stanowiło 20 % emerytury obliczonej zgodnie z art. 53 ustawy (517,80 zł) i 80 % emerytury obliczonej zgodnie z art. 26 ustawy (1.859,45 zł). ZUS wskazał, iż emeryturę ustaloną w kwocie 2.377,25 zł zwiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zaewidencjonowanych na koncie po dniu ponownego ustalenia wysokości emerytury do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie wysokości emerytury,

z uwzględnieniem ich waloryzacji, przez średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku ubezpieczonego w dniu złożenia tego wniosku, tj. w dniu 25 lutego 2016r. Emerytura po waloryzacji od 1 marca 2016r. przysługuje w kwocie 2.390,08 zł.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony. Domagał się jej zmiany i przyznania emerytury zgodnie z wyrokiem Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 16 marca 2016r., sygn. akt IV U 1706/15 w wysokości pierwotnie ustalonej decyzją z dnia 25 maja 2014r. Wnosił również o zasądzenie od organu rentowego zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Opisywał, iż na podstawie decyzji z dnia 28 maja 2014r. przyznane zostało mu prawo do emerytury. Wyliczona kwota emerytury wyniosła 2.485,91 zł, kwota składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego wyniosła 133.857,72 zł, a kwota kapitału początkowego została ustalona w wysokości 500.221,67 zł. Wypłata emerytury została zawieszona z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia. Podał, iż w dniu 18 czerwca 2015r.

w związku z rozwiązaniem stosunku pracy, złożył wniosek o ponowne przeliczenie wysokości emerytury i wypłatę świadczenia. Decyzją z dnia 17 lipca 2015r. ZUS ustalił wysokość emerytury w kwocie 2.377,25 zł. Natomiast kwota składek zaewidencjonowanych na koncie została ustalona w wysokości 130.393,09 zł, wartość kapitału początkowego została ustalona na kwotę 452.776,61 zł. Następnie ZUS m.in. w piśmie z dnia 30 września 2015r. wyjaśnił, iż zmiana wysokości emerytury ubezpieczonego wynika ze zmiany sposobu waloryzacji świadczenia oraz z uwagi na fakt ponownego przeliczenia kapitału początkowego zgodnie z art. 184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Wyrokiem z dnia 16 marca 2016r. Sąd Okręgowy w Częstochowie, sygn. akt. IV U 1706/15 zmienił decyzję organu rentowego z dnia 30 września 2015r. i przyznał ubezpieczonemu prawo do wypłaty emerytury

w wysokości przyznanej pierwotnie decyzją z dnia 28 maja 2014r. Zaskarżoną decyzją ZUS ponownie ustalił wysokość emerytury, która została określona na kwotę 2.377,25 zł brutto, czyli w takiej samej kwocie jak w zaskarżonej decyzji ZUS z dnia 30 września 2015 r. Organ rentowy nie zastosował się zatem do wyroku i nie przyznał świadczenia w wysokości przyznanej decyzją z dnia 28 maja 2014 r. w kwocie 2.479,78 zł. Odwołujący argumentował, iż po osiągnięciu wieku emerytalnego i uzyskaniu prawa do emerytury przez rok jeszcze pracował. Z tego tytułu pracodawca ubezpieczonego odprowadzał składki na ubezpieczenie społeczne. Zatem wysokość emerytury oraz kwota składek zaewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego winna ulec zwiększeniu, gdyż pracował on jeszcze przez rok po osiągnięciu wieku emerytalnego. Ubezpieczony podnosił, iż zmniejszenie wysokości emerytury o ponad 100 zł stanowi dla niego znaczną kwotę i w jego ocenie jest niesłuszna.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania, wywodząc jak w zaskarżonej decyzji. ZUS wyjaśniał, iż wyrokiem z dnia 16 marca 2016r., sygn. IV U 1706/15, Sąd Okręgowy

w Częstochowie przyznał ubezpieczonemu prawo do wypłaty emerytury w wysokości przyznanej pierwotnie decyzją z dnia 28 maja 2014r., ale z ustaleniem jej ponownej wysokości, z zastosowaniem art. 108 w związku z art. 183 ust. 6 ustawy emerytalnej. Wyrok Sądu nie rozstrzyga ani o konkretnym sposobie przeliczenia świadczenia ubezpieczonego, ani o jego ostatecznej wysokości. W szczególności Sąd nie podaje jaką przyjąć do wyliczeń kwotę składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego, w jakiej wysokości ustalić wartość kapitału początkowego, jaką zastosować waloryzację świadczenia. Zarzut ubezpieczonego, że organ rentowy nie zastosował się do wyroku i nie przyznał świadczenia

w wysokości przyznanej decyzją z dnia 28 maja 2014r. w kwocie 2.479,78 zł jest więc nieuzasadniony.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

M. W. urodził się w dniu (...) W dniu 19 maja 2014r. ubezpieczony złożył wniosek o przyznanie mu prawa do emerytury. Decyzją z dnia 28 maja 2014r. organ rentowy przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury poczynając od dnia 1 maja 2014r., tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury zgodnie z art. 53 ustawy emerytalnej ZUS przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, tj. z lat 1979-2013, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalając na 105,46 %, a podstawę wymiaru na kwotę 3.366,21 zł. Do ustalenia wysokości emerytury organ rentowy uwzględnił 39 lat, 5 miesięcy i 15 dni, tj. 473 miesiące okresów składkowych oraz 10 miesięcy i 23 dni, tj. 10 miesięcy okresów nieskładkowych. Ustalona w powyższy sposób wysokość emerytury wyniosła 2.510,43 zł. Do ustalenia wysokości emerytury zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej, ZUS uwzględnił kwotę składki zaewidencjonowanej na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wynoszącą 133.857,72 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego wynoszącą 500.221,67 zł oraz średnie dalsze trwanie życia wynoszące 255,7 miesiąca. Ustalona w powyższy sposób wysokość emerytury wyniosła 2.479,78 zł. Wobec osiągnięcia przez ubezpieczonego wieku emerytalnego w roku 2014, zgodnie z art. 183 ustawy emerytalnej wysokość jego emerytury wynosi 20 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej i 80 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej, tj. łącznie 2.485,91 zł. Równocześnie organ rentowy zawiesił wypłatę powyższego świadczenia, z uwagi na kontynuowanie zatrudnienia przez uprawnionego.

W dniu 18 czerwca 2015r. ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia emerytalno-rentowego. Po rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy decyzją z dnia 17 lipca 2015r. roku ustalił wysokość emerytury odwołującego

i podjął jej wypłatę od dnia 1 czerwca 2015 roku, tj. od pierwszego dnia miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Do ustalenia podstawy wymiaru emerytury zgodnie z art. 53 ustawy emerytalnej ZUS przyjął przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne

z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia, tj. z lat 1979-2013, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalając na 105,46 %. Podstawę wymiaru ustalił na kwotę 3.366,21 zł. Po zmianie stażu pracy ustalona w powyższy sposób wysokość emerytury wyniosła 2.589,02 zł. Do ustalenia wysokości emerytury zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej, ZUS uwzględnił kwotę składki zaewidencjonowanej na koncie

z uwzględnieniem waloryzacji wynoszącą 130.393,09 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego wynoszącą 452.776,61 zł oraz średnie dalsze trwanie życia wynoszące 250,9 miesiąca. Ustalona w powyższy sposób wysokość emerytury wyniosła 2.324,31 zł. Wobec osiągnięcia przez ubezpieczonego wieku emerytalnego w roku 2014, zgodnie z art. 183 ustawy emerytalnej wysokość jego emerytury wynosi 20 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 ustawy emerytalnej i 80 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 ustawy emerytalnej, tj. łącznie 2.377,25 zł.

Pismem z dnia 28 lipca 2015r. ubezpieczony zwrócił się do organu rentowego

z prośbą o wyjaśnienie różnicy w kwocie ustalonego świadczenia emerytalnego,

w szczególności dlaczego w decyzji z dnia 28 maja 2014r. kwota składek wynosiła 133.857,72 zł a obecnie wynosi 130.393,09 zł, zaś kwota kapitału wynosiła 500.221,67 zł,

a obecnie wynosi 452.776,61 zł.

Pismem z dnia 27 sierpnia 2015r. organ rentowy poinformował ubezpieczonego, że trwa postępowanie wyjaśniające powód obniżenia składek, o którego wynikach zostanie on niezwłocznie poinformowany. Nadto ZUS wyjaśnił, że zgodnie z art. 185 ustawy emerytalnej, przy ustalaniu wysokości emerytury dla osób nabywających prawo do emerytury w wieku określonym w art. 184 kapitał początkowy podlega przeliczeniu poprzez dodanie do okresów składkowych okresu równego różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym 67 lat, a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę. Okresy składkowe, o których mowa wyżej, ustala się

z dokładnością do pełnego miesiąca. Wartość kapitału początkowego w decyzji z dnia 13 lipca 2015 roku uległa zmianie, ponieważ zmniejszyła się liczba dodanych do okresów składkowych miesięcy, które na dzień podjęcia wypłaty wynoszą 71 miesięcy.

Decyzją z dnia 30 września 2015r. organ rentowy poinformował ubezpieczonego, że decyzją z dnia 28 maja 2014r. ustalono mu prawo do emerytury, jednakże wypłata tego świadczenia podlegała zawieszeniu, z uwagi na kontynuowanie przez niego zatrudnienia.

W w/w decyzji zawarto informację, że wysokość emerytury ma charakter zaliczkowy, a właściwa wysokość zostanie ustalona po rozwiązaniu stosunku pracy. Nadto organ rentowy wyjaśnił, że kwota kapitału i składek na dzień 31 maja 2015r., tj. na koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury jest niższa, co wynika

z założenia waloryzacji składek. Według założenia na datę składek 30 kwietnia 2014r. (koniec miesiąca poprzedzającego miesiąc nabycia prawa do emerytury) ostatnią waloryzacją roczną kapitału początkowego i składek jest waloryzacja za rok 2012, która następnie waloryzowana jest wskaźnikami za I, II, III i IV kwartał 2013 roku. Z kolei na datę składek 31 maja 2015 roku, kwota z roku 2013 jest waloryzowana tylko wskaźnikiem rocznym za rok 2014, który z reguły jest niższy od wskaźników kwartalnych. Nadto kapitał początkowy uległ obniżeniu, ponieważ przy ustalaniu wysokości emerytury dla osób nabywających prawo do emerytury w wieku określonym w art. 184 ustawy emerytalnej, kapitał początkowy podlega przeliczeniu poprzez dodanie do okresów składkowych okresu równego różnicy pomiędzy wiekiem emerytalnym a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę. W decyzji przyznającej, do udowodnionego okresu składkowego dodano okres składkowy wynoszący 7 lat, tj. 84 miesiące, natomiast w decyzji wznawiającej dodany okres został zmniejszony do 71 miesięcy.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył ubezpieczony. Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Częstochowie wyrokiem z dnia 16 marca 2016r., wydanym w sprawie sygn. akt IV U 1706/15 zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 30 września 2015r. i przyznał ubezpieczonemu prawo do wypłaty emerytury w wysokości przyznanej pierwotnie decyzją z dnia 28 maja 2014r. numer (...) z ustaleniem jej ponownej wysokości liczonej od dnia 1 czerwca 2015r. z zastosowaniem art. 108 w związku z art. 183 ust. 6 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm.).

W wykonaniu powyższego orzeczenia organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję z dnia 20 maja 2016r.

dowód: akta ZUS, akta sprawy IV U 1706/15 tut. Sądu Okręgowego.

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Wskazać należy, iż w sprawie z odwołania od decyzji organu rentowego, jej treść wyznacza przedmiot i zakres rozpoznania oraz orzeczenia sądu pracy i ubezpieczeń społecznych (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 maja 1999r., sygn. II UZ 52/99, OSNP 2000/15/601).

Zaskarżoną decyzją organ rentowy dokonał ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego w wykonaniu wyroku z dnia 16 marca 2016r. Tym niemniej wyrok ten w istocie nie rozstrzyga spornej kwestii, bowiem nie rozstrzyga ani o konkretnym sposobie przeliczenia emerytury odwołującego, ani o jego ostatecznej wysokości. W tym zakresie konieczne było rozstrzygnięcie na gruncie decyzji z dnia 20 maja 2016r. jak winno zostać ustalone świadczenie emerytalne ubezpieczonego.

Zgodnie z art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2016r., poz. 887 ze zm.), jeżeli po dniu od którego przyznano emeryturę określoną w artykule 24, lub 24a emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym, wysokość świadczenia ulega ponownemu ustaleniu w sposób ustalony w ustępie 2.

Wedle ust. 2 art. 108 emerytury obliczone według zasad określonych w artykule 26, powiększa się o kwotę wynikającą z podzielenia składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dniu ustalenia prawa do emerytury, o której mowa w artykule 24 i 24a

i zwaloryzowanej zgodnie z artykułem 25 przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia, ustalone dla wieku danego ubezpieczonego w dniu złożenia wniosku
o przeliczenie wysokości emerytury, z uwzględnieniem ustępu 4 i 5.

W niniejszej sprawie ZUS decyzją z dnia 28 maja 2014r. przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury, ustalając jednocześnie wysokość tego świadczenia i zawieszając jego wypłatę z uwagi na kontynuowanie przez niego zatrudnienia. Wyjaśnienia wymagało natomiast w jaki sposób należy ustalić wysokość emerytury ubezpieczonego wobec wniosku ubezpieczonego o podjęcie wypłaty świadczenia po rozwiązaniu stosunku pracy złożonego w dniu 18 czerwca 2015r.

Pierwotnie ustalając wysokość emerytury ubezpieczonego dokonał waloryzacji kwartalnej, która jest zdecydowanie korzystniejsza od waloryzacji rocznej. Z kolei w decyzji z dnia 20 maja 2016r. (co było konsekwencją założeń przyjętych w decyzji z dnia 17 lipca 2015r.) dokonana została waloryzacja roczna, jak również uwzględniano mniejszą liczbę miesięcy składkowych przy ustalaniu kapitału początkowego, z uwagi na krótszy okres pomiędzy powszechnym wiekiem emerytalnym, a faktycznym wiekiem przejścia na emeryturę.

Zdaniem Sądu po przyznaniu ubezpieczonemu emerytury i ustaleniu jej wysokości w decyzji z dnia 28 maja 2014r. brak było podstaw do zmiany zasad, według których ustalana była jej wysokość. Stanowisko organu rentowego, że skoro w powyższej decyzji ubezpieczony został pouczone, że wysokość emerytury ma charakter zaliczkowy a właściwa jej wysokość zostanie ustalona po rozwiązaniu stosunku pracy na warunkach art. 25 ustawy emerytalnej, to organ rentowy prawidłowo ustalił wysokość emerytury z uwzględnieniem zwaloryzowanych i zaewidencjonowanych składek do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego podjęto wypłatę świadczenia.

Odwołujący miał już bowiem ustalone prawo do emerytury, a tylko zawieszona była jej wypłata. Tym samym po ustaniu przyczyny zawieszenia wypłaty świadczenia, czyli po rozwiązaniu stosunku pracy, można było dokonać jedynie przeliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 108 tej ustawy, zgodnie z którym, jeżeli po dniu, od którego przyznano emeryturę określoną w artykułe 24 lub 24a, emeryt podlegał ubezpieczeniom emerytalnym i rentowym, wysokość tego świadczenia ulega ponownemu ustaleniu w sposób określony w ustępie 2, czyli emerytura ta ulega przeliczeniu tylko poprzez doliczenie składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po dacie, od której przyznano emeryturę do daty rozwiązania stosunku pracy i podzieleniu tego przez średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku ubezpieczonego. Podstawę obliczenia emerytury stanowi więc kwota składek zewidencjonowanych od miesiąca, od którego została podjęta wypłata emerytury po raz pierwszy, do miesiąca poprzedzającego miesiąc zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury, o czym stanowi ustęp 4 artykułu 108 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 6 października 2015r. (sygn. III UZP 9/15, LEX nr 1923849) wyraził pogląd, że mając na względzie unormowania artykułu 108 w związku z artykułem 183 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, pojawia się pytanie o zasadność dokonania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych w tamtym stanie faktycznym w czerwcu 2014 roku ponownego ustalenia podstawy obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego, a nie ponownego ustalenia samej wysokości świadczenia, w sytuacji, gdy prawo do emerytury nabyte z mocy artykułu 24 tego artykułu, tego aktu zostało przyznane wnioskodawcy, a świadczenie obliczono decyzjami organu rentowego już w maju 2014 roku, z jednoczesnym zawieszeniem wypłaty świadczenia z uwagi na kontynuowanie przez uprawnionego zatrudnienia u dotychczasowego pracodawcy bez rozwiązania stosunku pracy.

Sąd rozpoznający odwołanie w niniejszej sprawie podziela w pełni powyższy pogląd i stoi na stanowisku, że w takiej sytuacji powinno dojść do ustalenia na nowo wysokości emerytury, ale nie poprzez ponowne ustalenie jej wysokości tak jak byłaby przyznawana po raz pierwszy, tylko z odwołaniem się do decyzji pierwotnej, przyznającej ubezpieczonemu prawo do tego świadczenia, to jest do decyzji z dnia 28 maja 2014r. i z uwzględnieniem dodatkowego okresu zatrudnienia i składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego po

dacie, od której przyznano świadczenie po raz pierwszy, to jest od 1 maja 2014r. do dnia rozwiązania stosunku pracy, czyli do dnia 27 maja 2015r.

Podobnie wypowiedział się Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 3 marca 2016r. wydanym w sprawie III AUa 520/15 (LEX nr 2017703) i stwierdził, że kwotę emerytury w systemie zdefiniowanej składki ustala się tylko jedynie raz, albo w dniu nabycia prawa do świadczenia, albo w dniu realizacji ryzyka, obecnie jedynym ryzykiem jest rozwiązanie stosunku pracy. Tak ustalona już raz emerytura może być już tylko powiększona w przypadku dalszego opłacania składek, w sposób podany w artykule 108 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W tymże wyroku Sąd Apelacyjny w Krakowie wskazał również, że w odniesieniu do emerytury nabytej na podstawie artykułu 24 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, nie ma odpowiednika z artykułu 110 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych pozwalającego na ponowne ustalenie świadczenia w sytuacji zawieszenia prawa ze względu na nierozwiązanie stosunku pracy. W wyroku z dnia 3 marca 2016r. Sąd Apelacyjny w Katowicach w sprawie III AUa 981/15 (LEX nr 2031100) wyjaśnił, iż przepis art. 25 ust. 3 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przewiduje waloryzację roczną składek i kapitału początkowego zgromadzonego na indywidualnym koncie, dokonywaną tylko przed przyznaniem prawa do emerytury. Natomiast przepis art. 25a ust. 2 tej ustawy przewiduje waloryzację kwartalną dokonywaną już po ustaleniu tego prawa. Waloryzacja roczna przeprowadzona ostatni raz w czerwcu roku nabycia prawa do emerytury odnosi się przy tym do osób, którym w tym miesiącu przyznano prawo do tego świadczenia. Tymczasem w odniesieniu do osób, które nabyły do niego prawo w pozostałych miesiącach, dokonuje się jeszcze waloryzacji kwartalnej.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. oraz przepisów powołanych w toku uzasadnienia.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1, 3 i 4 k.p.c. oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r.

w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r., poz. 1804 ze zm.).